

Keisri Petrist. Käl ta sesamma iks om, ked-
da ne kolm wanna tähtamatokesse künnelewa,
mes sinna, armas koolmeister, ilda aigo mulle
luggeda annit. Ma olle sedda sigede immes
pandnu, kuis se suur Keiser hennele Kootsi
wange seast ütte lätti ma prauski kasso-tüttart,
nimmega Katrina, prowwas om wötnu, ja
kuis temma Hollandi-male läts, laiwanihhe
ammetid opma."

"Tõisi kül!" koste koolmeister, "sesamma
sure Keisri perrantulleja wallitsewa nüüd liggi
129 aastat ka meie Liwlandi-maad nink omma jed-
da hoitnu ja kaitnu, ni kui aadler poige kattap
omme siwuga. Ehk kül ne Wenne Keisri meie us-
ku ei pea, siiski omma nemma eggal ajal ka meie
usku rahwa eest suurt hoolt kandnu. Es melen
ei olle, kuis õnnis Keiser Aleksander essi kink
3000 rublid meie Tarto-lauloramato trükmi-
ses, kuis Krono-rahhaga Wõrro-linan meie
usku rahwale wastset kerkut üllesehiteti! Es se
neide arm ja holekandminne es olle, et nüüd meie
waise marahwale rahholikkumb ja parremb
põlw kigitä om tulnu, kui wannal ajal olli! Se
om neide suur arm, et meie woime omma usku
pidada, et woime kerkun ja kottun omma
Jssandat nüüd õrijada. Se om neide arm, et
marahwas nüüd ka ütse pri rahwas om, kedda
ennamb keake ei tohhi ellaja wisi ärramüwwa,
et meil om säduš ja õigus ja melewald minna
ehk tulla, kui müido iks moistust ennege olles.
Oh andkem sest Jummalale auwo! Päle sadda
aastat ei olle Jõdda meie ma sisse tulnu, ei olle
sedda risti, sedda surma ja üllekohtut ennamb kuul-

^{egga}
da, einätta olnu, mes wannast olli. Magazi, kohto,
wallitšusse, oppetaja, koolmeister, kük om neist
säetu ja hoijetu; nink kes essi moistap ennege
ellada nink Jummalale Sõnna oppip, nink selle
perra teep, se ei sa mitte hukka. Õnnistago
Jssand sis üllembid ja allambid, nink juhha-
tago kike jalgu rahho te päle!"

Kui koolmeister kalli sõnnuga nida olli lõp-
petanu: sis olli ka noorte ja wannu suust kōli-
tarren se ütse sõnna ennege kuulda: "Auw olgo
„Jummalale, tenno wannambile!" Ent es
jätta keake koolmeistrit tennamata se oppusse
eest. Nemma lauliwa weel ütse kittusse laulo,
jättiwa sis armsaste ütse tõist Jummalaga, nink
rühksiwa kōddo pole.

Armas luggeja! Kolmas kōrd tullep nüüd kalender
sinno omma jutto ja oppussega terwitama wastse aasta
hommungus. Timma hawal om temma sulle selletanu
neist wannal ajal sündinu asjust meie maal. Oh
tenna ka sinna sis se rahwaga sääl Jani kōli-
tarren omma Jssandat, et ne päiwa ja ajastaja omma möda-
lannu, kun meie ma-rahwas olli ni kui karri, kel
õiget karjust es olle, kes wajošiwä üttest häddast tõise
sisse, seni kui Jssand meie maad omma Pühha Sõn-
na kōwwa pae päle saisma pand, nink meie ilmlikko
ello rahho põlwe wāggewa wallitsejide kae alla sääd.
Tunne sis essi nüüd, mes sinno rahhule tarwis lāt,
et sinna ellas oufaste siin ommal maal nink lahkus
surma tunnil rõõmsaste sinna, se iggawetse kōddo pole
minnema! —